

צריך, וכדאי, לבדוק

מה עושים בכסף שנשאר אחרי התשלומים של המים, החשמל, הטלפון, העירייה, העורות, הסופר המכולת, הגאון, אגרת החינוך, אגרת הטלוויזיה, ומי יודע מה עוד. ובאמת, נשאר, בכל זאת, משהו למזון ובילויים ואפילו לחשבונות שמגיעים באמצע החודש. מה עושים? הולכים לבנק, והפקיד אומר לכם בארשת-חיובות, ובניטחון, שאין טוב מלהשאיר את היתרה בחשבון. הרי הבנק משלם ריבית על עו"ש. כן, אבל כמה ובאיזה תנאים?

הבנק משלם מכסיוסם שמונה אחוזים וגם זה בכמה תנאים, ההוספים אותם לפעמים ל-6% בפועל ולעיתים קרובות להרבה פחות.

עכשיו, בהתחלת החודש, אחרי שקיבלתם את המשכורת, תשאלו פעמיים את פקיד הבנק, כמה תורם הבנק לעו"ש וכמה הוא יתרום לפק"מ. הכל תלוי בגודל הסכום, בעיקר, ובמשך התקופה, פחות, לעיתים, אם הסכום גדול ונובע מפיצויים, למשל, ולעניין זה לא חשוב מי שילם אותם, כדאי גם לבדוק את התפ"ס.

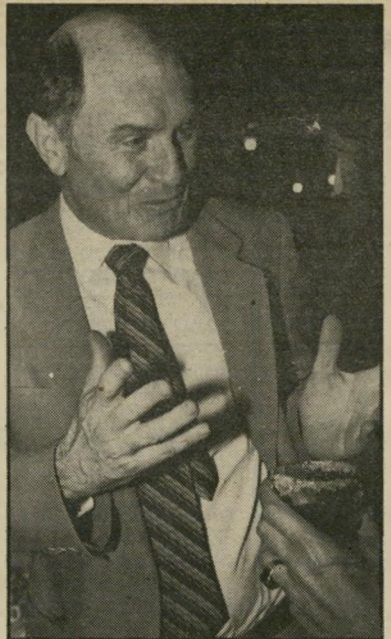
אני לא מגלה לכם דבר שלא ידעתם. הפקיד מקבל את שכרו מהבנק. גם ערב המפולת של המניות הבנקאיות הוא קיבל את שכרו מהבנק, והאיץ כנס לרכוש את מניות הבנק, הפקיד מייעץ ללקוח ונאמן לבנק, זו אולי הסיבה שהעו"ש בעיניו טוב כהפק"מ.

בקיצור, צריך לבדוק, ולכלכל את המוח. זוכרים, הפקיד מקבל את שכרו מהבנק, גם כדו שאתם תוכלו לכלכל לו את המוח, והרבה, ואם אין לו תשובות, תפנו לסגן-המנהל, ואם הוא איננו, אז למנהל הסניף, אחר מן השניים ישנו תמיד.

אגב, עד לפני שבועות לא ארוכים, סירבו הבנקים לשלם ריבית על עו"ש. הם נתרצו אחרי שבנקישראל העניקו להם כמה סוכריות, ועכשיו, רק עו"ש. הם עדיין משלמים משהו בין חצי מעלית האינפלציה עד שני שלישים. במקרים מיוחדים, והם גם מרוויחים יפה. עובדה: בחצי הראשון של השנה הם עשו עסקים יפים וזוהריווהו יפה.

ובעניין הרווחים היפים יש לי מה לומר, כשהפסידו, באה הממשלה ולקחה תחת חסותה את המניות הכוללות שלהם. חלק מן המחיר שילמנו אנחנו ישירות, חלק שני, בעקפיו, באמצעות הממשלה, עכשיו, כשהתחילו להרוויח אולי ישתפו אותנו ברווחים, ויפרו מאיתנו, כמחיר מלא. חלק מהמניות הבנקאיות, שזמן פירעונן יהיה רק ב-1988?

מה יש? הם הרוויחו, שיפצו אותנו מעט, מגיע לנו, אבל, לא חשוב איוו ממשהל תקום, אם תקום, זה לא יקרה. מבקרה המדינה יפרסם בחודש הבא את הרוח על "משבר המניות הבנקאיות", אבל שם לא תמצאו את הבנקים, כי אלה, לפי הגדרת המבקר,

יענין מישלמני זמיר המחליטה לא תחליט

אינם מוסדות מתקצבים, או נהנים מתקציב המדינה, והוא צודק. שישה מיליארד דולר של מניות בנקאיות שהממשלה ערבה להם, זה לא כסף, זו רק התחייבות, ולכן לא צריך לבדוק את חלקם של הבנקים במפולת של מניותיהם. אלא אם כן באמת תוקם וערת הבדיקה, אותה הציעו להקים היועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר, הממשלה היא המחליטה, היא לא תחליט.

העשירים מתעשרים

תיכף תבינו למה כדאי להיות עשיר בישראל. נוסף על כל הסיבות הידועות, ושכמוכן לא נפרט אותן כאן, כי בטח גם אתם יודעים למה, הנה יש עוד סיבה, שהתפתחה בצערי-ענק בשנים האחרונות והוכיחה את עצמה, אפילו יותר מהרולר, הירוק, האפור והשחור.

כל אחד יכול להשתמש כסוס הזה, אבל מי שיש לו הרבה (כסף) עושה עוד (הרבה) יותר, במתמטיקה יש חוק האומר, שהרבה זה יותר טוב ממעט. לצער, שכחתי את הגאון שמצא את החוק, אבל הוא באמת צודק.

לעניין: על תפ"סים, בטח שמעתם, זה פשוט ראשייתיות של תעורות פיקדון סחירות, כבר בעבר הסכרתי למה הן מיועדות, נעשה זאת שוב, למען אלה שהצטרפו זה עתה אל קוראי המדור, ובכן יש לך כסף (לפחות 50 אלף שקל), אתה הולך לבנק, ואומר לפקיד: "תפ"ס", והחל מאותו רגע הכסף עובר בשבילך, יום-יומיים, כל תקופה שתצצה, הריבית שתקבל יכולה להיות 12 או אפילו 14 אחוז לחודש. כמעט כמו האינפלציה, אבל לא תמיד.

אם תכניס 500 אלף שקל תקבל יותר אחוזים, אם תכניס מיליון שקל תכה את האינפלציה ובעבור חודש יהיה הרווח, נניח - 180 אלף שקל, הרבה מעבר לאינפלציה, אם אתה גביר, ויש לך 10 מיליון שקלים, אי מאה מיליון שקלים (300- אלף דולר) אתה יכול לעשות כל חודש 21 או 22 אחוזים, וכך הוספים מאה מיליון אחרי חודש ל-122 מיליון שקל, הרווח אחרי האינפלציה, כמו בחודש האחרון, 10 מיליון שקלים, ועכשיו תשאלו, בצדק, איפה עמלות הבנק, ואיפה נכחו במקור, איפה מסיבהכנסה? התשובה היא: אין.

אני מכיר אחד, על היתר סיפרו לי, שמכר את הדירה במאה עשרים אלף דולר והי כמו מלך מהתפ"סים. ברוח השנתי שלו למסיבהכנסה הוא רושם שאין לו הכנסה החייבת כנס, והוא צודק, יש לו הכנסה כרוטו שהיא גם נטו, ואפילו מס ערך מוסף לא משלמים עליה, זהו החוק. תשמע, הוא אומר לי, כבורסה היינו נותנים מכה בריאה, מכניסים את המכה לעוד סיבוב, והיה יוצא לפעמים אפס, לפעמים מתחת לאפס, פה, חכיבי, אין אפס, עובר כמו שעון של טקסי, אתה מנכיס לפקיד כבנק כוחטה וכבר למחרת יש עוד כוחטה, שכל יום עושה נגלה חרשה, זהו, כל יום מנכיסים מחרש, עושה רווח על איכיפק, או, למה, תשאלו, מי שמקבל משכורת, צריך לשלם 60% מסיבהכנסה? למה שמסיבהכנסה אוהב אנשים עובדים, מי שלא עובד, ממה תבוא הפרנסה? צדקתם, מתפ"סים.

מי שטוען שלא נותנים לחיות בארץ הזאת, טועה, פראייר, לא מבין, מרובע, גם לבעלי שכר יש תיקונה, אבל שם היא יותר קטנה, קוראים לה פק"מ, פיקדון קצר מועד, אבל מזה אפשר לשמור על המישובות, שהשקל של התחלת החודש יהיה שווה השקל של סוף החודש, ואם אתם חיים מהאביבירדאפט, הפסדתם.

המשך הסידרה בשבוע הבא. ואני מקווה ששריהאוצר החדש אם יהיה, יצחק מודעי, ימשיך לתמוך כשיטת האפסימס של מחוסריהתעסקוקה.

כל מיני טלפונים

והדבר הכי חשוב — המחיר 550 דולר, הרבה, אבל נוה, אם לוקחים בחשבון שאפשר לחסוך מזכירה, שווה את הכסף, ההמצאה השניה הראויה לתשומת ליבנו, היא, בעצם, במקום טלפון, או מחליפה את הטלפון, אתם כוודאי מכירים את המכשירים הקטנים הקרויים ביפר או פינגיקול

יכול להיות, לא בטוח, שהעשור הזה של שנות השמונים, ייקרא על שם הטלפון, מה שאפשר לראות באמריקה בענייני טלפונים, הרמיון לא היה מעלה, תחילה גדול נעסוק בשתי המצאות חדשות ואחריהן נעבור לתחום המציאות הטלפונית, המצאה חדשה, רווקא מצרפת, הופכת את פינקסיטלפונים האישי והביתי למיותר.

טלפון שני הקווים והמרכיזה לשוחח, לצעוק, ליילל

שהפכו, עם הופעתם בארץ, לסמל של מעמד, הנישא על התגורה ומצפצף ומוטר הודעות והוראות, שגם אם אינם לרוחך אתה חייב לכצע, או לגשת לטלפון קרוב, אם יש כזה, ולהסביר למה לא כדאי למוכירתך להצפצף לך בשעות הצהריים, כשאתה אוכל בחברת רעייך, או להיפך: אתה אוכל עם המוכירה ורעייך מצפצפת, בקיצור, הפנטז החדש מאפשר לבעלי רהיב על הקריאה, לא בעליה, אלא ככתב, רעיון, ועכשיו, נסביר את העניין, ולפני העניין עצמו אנו חייבים לציין את היצרן: מטורפולה, וזה אומר משהו, המכשיר החדש קרוי פיסי-אקס, מערכת תיקשורתית נתונים ניידה, המופעלת באמצעות סוללות, מסוף המחוקק ביד (ואם תרצו ידני), המאפשר תיקשורת עם המישרד הראשי, או באמצעות מרכז-מימטר (המעביר את השידור), המופעל באמצעות גלי רדיו, לא כליכר מסוכן. אפשר להמשיך, בכל מכשיר-מסוף יש צג של גביש נוזלי (כמו בכל המחשבוניים), היכול להכיל

האלפא איקס הוא מכשיר-טלפון עם מערכת מקשים אלף-ביתית, שבה מקישים את שם האדם או החברה, ואת היתר עושה המכשיר, אפשר לאחסן ביוכרון של הטלפון 255 שמות וכמוכן את מיספרי הטלפון המתאמים, ושימו לב: זה מיספר גדול בהרבה ממיספר מיספרי הטלפון שאדם רגיל, כמונו, נוקק להם. למכשיר צג המראה את השם שמקישים ואחרי המיספר (של הטלפון). המכשיר מסוגל לחייג בעצמו מיספרי טלפון בעלי עד 24 ספרות, בקיצור, אפשר גם לתקתק בו אל הרודה תנה בניו-יורק, ולאחר דקה קצרה, הנה היא מופיעה, והוא עוד לא הכל, במכשיר טמונה סוללה, המגינה על הזיכרון, שלא יימחק, כאשר יש קצר, למכשיר יש גם תקע לשקע של הטלפון, וגם תקע לחשמל, יש גם דגם נייד שניתן לקחת אותו בחיק כאשר בעליו נמצא במסע-עסקים. עוד שני פרטים חשובים: הממדים — 26 סנטימטר על 22, על 9; המישקל — 1.6 קילו

משלמים כל מחיר

אחת התופעות המיוחדות לישראלים בישראל היא תאוות התשלום בכל מחיר. לא חשוב כמה זה עולה, כדאי לקנות, מחר זה יעלה יותר, התנהגות זו היא מסימניה המובהקים של האינפלציה בארץ, עד כאן הכותרת, בעברית, של ספר לפסיכולוגיה למתחילים, עכשיו ניגש לעניין עצמו.

התרגו אותי (בצחוק, כמובן) אני לא מבין איך זה מוכנים בארץ לשלם כמעט 300 דולר עבור טוסטר-אובן, שמחירו בארצות-הברית בערך 50 דולר, במילים אחרות, יותר ממחצית משכורת של שכיר ממוצע, אתם יכולים מייד לשאול, אז למה הם החנויות, בתי הכולנו, לוקחים פי שישה? יש תשובה פשוטה וברורה: אנחנו מוכנים לשלם, וזה מה שהאמריקאים לא מבינים, אני חצי זה שאתם משלמים כפול, פי שלושה ויותר, על מוצרים שונים, כאשר הנטו שלכם הוא חצי או שליש משלנו, בקיצור, אתם משלמים בשבועיים עבודה מה שאנחנו משלמים ביום עבודה אחד, איך זה? עובדה, אצלנו זה עובד, בקרוב זה יפסיק לעבוד אצלנו, האמריקאים יפסיקו לשלם את החשבון, אנחנו נתחיל באמת לשלם, כשלא יהיה, ואם לא יהיה, לא נשלם ואז אפילו המחירים של הטוסטר-אובן ירדו לחצי, ועד אז אני מציע לכם להתאפק, נזכרתי בארצות-הברית עולה ליקוטיגב לבית-הספר משהו בין 4 ל-8 דולר, בארץ בדייק פי שלושה, לפי אותו סדר גודל, למה? יש על זה מכס? מהיקניה? אגרת חינוך? חובה? היטל טיולים? לא, למה? ככה!